

Resolució 664/2019, de 24 d'octubre

Número d'expedient de la reclamació: 487/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans

Informació reclamada: Valor del complement específic destinat a una equiparació pressupostària.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: La persona reclamant sembla discrepar de la interpretació feta per la intervenció municipal, però el debat sobre qüestions relatives a quina ha de ser la norma que s'aplica a la determinació de les retribucions dels empleats públics no és quelcom que hagi de ser objecte d'aquest procediment, que únicament té per finalitat l'accés a la informació pública. Malgrat que la resposta municipal no agradi a la persona reclamant, el cert és que li facilita la informació sol·licitada que es troba en poder de l'Ajuntament, motiu pel qual s'ha de considerar que s'ha produït una pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació sense necessitat de majors pronunciaments, ni de dur a terme el procediment de mediació demanat per la persona reclamant.

Paraules clau: Ajuntament. Sindicat. Personal. Retribucions. Pressupostos. Complementos retributius. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 4 de setembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 487/2019, presentada per un sindicat contra l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de juliol de 2019, després d'invocar l'article 11 LTAIPBG i de fer referència a què el Ple municipal del 29 de novembre de 2018 hauria acordat l'equiparació del complement específic del personal municipal i a què el 15 de gener de 2019 l'Ajuntament hauria informat al sindicat reclamant sobre el cost global d'aquesta equiparació respecte del pressupost liquidat del 2017, la persona reclamant demana la informació següent a l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans: *el valor del complement específic destinat a l'esmentada equiparació respecte al pressupost liquidat del 2018.*
3. La Reclamació presentada el 4 de setembre de 2019 indica que la sol·licitud anterior no hauria estat contestada per l'Ajuntament.

4. El 5 de setembre 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. L'11 d'octubre de 2019 la GAIP rep l'informe de la intervenció municipal. Explica l'equiparació del 2018 respecte del pressupost liquidat del 2017 i es fa ressò del compromís amb els sindicats de fer una equiparació similar per al 2019 i el 2020, però aquest acord estaria mancat de caràcter legislatiu. Considera que encara no s'ha aprovat la Llei de pressupostos de 2019, que seria la norma que permetria aplicar l'equiparació sobre el pressupost liquidat del 2018. Afirmar que, per prudència, "es guarda una part del capítol I de 2019, equivalent en import al calculat l'exercici anterior, per satisfer quan s'aprovi la norma (Llei de pressupostos de l'Estat o de rang similar) que ho permeti". La mateixa informació hauria estat comunicada per l'Ajuntament a la persona reclamant.
6. El 15 d'octubre de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP que no troba satisfactòria ni correcta la resposta municipal a la seva sol·licitud, que seria l'informe indicat a l'antecedent anterior. Demana que es consulti el Reial Decret Llei 24/2018, de mesures urgents en matèria de retribucions del sector públic. Reitera que vol conèixer el valor en euros del complement específic destinat a l'equiparació respecte del pressupost liquidat de 2018.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a*

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

L'informe municipal indicat a l'antecedent 5, que constitueix també la resposta donada per l'Ajuntament a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, exposa sintèticament els motius pels quals considera que no procedeix encara fer efectiva l'equiparació respecte del 2018, per manca de base normativa suficient. La persona reclamant sembla discrepar de la interpretació feta per la intervenció municipal, però el debat sobre qüestions relatives a quina ha de ser la norma que s'aplica a la determinació de les retribucions dels empleats públics no és quelcom que hagi de ser objecte d'aquest procediment, que únicament té per finalitat l'accés a la informació pública.

L'única informació pública que demana la persona reclamant és el valor en euros destinat a l'equiparació respecte al pressupost liquidat del 2018. I la informació relativa a aquesta sol·licitud que

es troba en poder de l'Ajuntament ja li ha estat facilitada; per una banda, se li ha indicat que el complement específic encara no ha estat fixat, per manca de suport legal suficient; i per l'altra que l'Ajuntament ha fet una previsió de la mateixa quantia que la de l'any passat, que consta en el mateix informe i que la persona reclamant ja deu conèixer.

En conseqüència, malgrat que la resposta municipal no agradi a la persona reclamant, el cert és que li facilita la informació sol·licitada que es troba en poder de l'Ajuntament, motiu pel qual s'ha de considerar que s'ha produït una pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació sense necessitat de majors pronunciaments, ni de dur a terme el procediment de mediació demanat per la persona reclamant.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'octubre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 487/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.